

دیدگاه کتاب مقدس درباره‌ی رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج چیست؟

آرون ال. گریوت

دیدگاه کتاب مقدس درباره‌ی رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج چیست؟ از آنجایی که شریعت بر قلب‌ها نگاشته شده است (رومیان ۲: ۱۵) حتی بی‌ایمانان نیز برخی اهداف و مرزهای زناشویی را می‌دانند اما با این حال این آگاهی را نادیده می‌گیرند (رومیان ۱: ۱۸). عامل محوری این است که شخص چقدر بدون مقاومت، این پاسخ را می‌پذیرد. با این وجود شکاکان و منتقدان ایمان مسیحی و کسانی که می‌کوشند گناه را توجیه کنند اغلب بیان می‌کنند کتاب مقدس بطور واضح، رابطه‌ی زناشویی خارج از ازدواج را محکوم نکرده است. اگرچه نباید شخص جاهل را مطابق جهالتش پاسخ دهیم (امثال ۴: ۲۶) اما مسیحیان باید در مورد آنچه کتاب مقدس آشکارا درباره‌ی رابطه‌ی زناشویی تعلیم می‌دهد، صریح باشند.

بی‌دلیل نیست که شیطان بی‌وقفه سعی دارد رابطه‌ی جنسی را به فساد کشاند. از آنجایی که رابطه‌ی جنسی امری مقدس است، بی‌حرمت کردن آن، بسیار فاجعه آمیز است. بطور کلی رابطه‌ی جنسی به دو طریق اصلی تحقیر می‌شود و یا مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرد: از طریق شهوترانی‌های بی‌شرمانه و یا از طریق باورهای عرفانی که رابطه‌ی زناشویی را یک تابو می‌داند. در طریق اول، محدودیت‌های مختلف در برابر بی‌اخلاقی‌های جنسی نادیده گرفته می‌شود و در طریق دوم، کتاب پیدایش نادیده گرفته می‌شود و کتاب غزل‌غزل‌ها، متنی شرم‌آور است. هر دو طریق به نوعی درکی اشتباه و بی‌حرمتی نسبت به طراحی خداست. درک طرح اولیه‌ی خدا از رابطه‌ی جنسی، لازمی‌ی پاسخ به پرسش حاضر است.

براساس اولین کتاب در کتاب مقدس، انسان نیکو آفریده شد. زن نیز از مرد خلق شد (پیدایش ۲: ۲۲) و او یآوری مناسب برای مرد بود (پیدایش ۲: ۱۸). زن به عنوان هم‌تا (اول قرن‌تیان ۱۱: ۱۱) و یآوری به مرد داده شد (پیدایش ۲: ۱۸) که برای ورود به خلقت کامل و منظور نظر، به او نیاز دارد - جایی که خدا و آنانی که به صورت خدا آفریده شده‌اند، با هم در هماهنگی ساکن هستند. چنین مقرر شد که این امر با اطاعت بشر از این حکم محقق شود: «بارور و کثیر شوید.» به بیان صریح، طرح اولیه‌ی خدا برای رساندن خلقتش به شرایط کمال خود، رابطه‌ی جنسی بین یک مرد و یک زن بود که از طریق این رابطه اسپرم و تخمک به یکدیگر می‌پیوندند تا جنین (انسان) را شکل دهند. رابطه‌ی جنسی، طریق بارور و کثیر شدن است. از طریق این پیوند، که با رابطه‌ی جنسی پرثمر بوجود آمده است، ملکوت خدا توسط آنانی که به صورت او آفریده شده‌اند، برقرار می‌شود. این امر عنصر اصلی اخلاقیات جنسی مسیحی می‌باشد: رابطه‌ی جنسی، مطابق طرح و اراده‌ی خدا، نیکوست.

خداوند رابطه‌ی جنسی را در هر بستری تأیید نمی‌کند. مطابق کتاب مقدس، تنها در یک بستر رابطه‌ی جنسی مجاز است و آن بستر در چارچوب اتحاد عهد بین یک زن و یک مرد است. برخی از کشیش‌های دوران ویکتوریا این محدودیت‌ها را اعمال نمی‌کردند. خدا رابطه‌ی جنسی را طراحی کرد و قوانینی برای آن مقرر ساخت. شاید اکنون بیشتر از هر زمان دیگری اخلاقیات

جنسی مسیحی مورد تمسخر قرار می‌گیرد، حتی در میان اعضای کلیسا. اخلاقیات جنسی کتاب مقدس، مبهم نیست. به گفته‌ی سی. اس. لوئیس: «یا ازدواج با وفاداری کامل به همسر و یا خودداری کامل از ازدواج.»

از همان ابتدا، چارچوب ازدواج یک مرد و یک زن با خلقت تنها یک زن برای آدم، بطور مشخص بنا شد. خدا برای آدم، چهار زن خلق نکرد بلکه یک زن. پیوندی که در پیدایش ۲: ۲۴ توصیف شده است بر عمل اتحاد جنسی مقدم است: «از این سبب مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود.» رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج، تلاشی برای لذت بردن از ثمره‌ی پیوند زناشویی بدون خود پیوند است. پولس در توصیه‌ی خود به قرنتیان به این موضوع می‌پردازد:

آیا نمی‌دانید که بدن‌های شما اعضای مسیح است؟ پس آیا اعضای مسیح را برداشته، اعضای فاحشه گردانم؟ حاشا! آیا نمی‌دانید که هر که با فاحشه پیوند، با وی یک تن باشد؟ زیرا می‌گوید «هر دو یک تن خواهند بود» لکن کسی که با خداوند پیوند یک روح است. از زنا بگریزید. هر گناهی که آدمی می‌کند بیرون از بدن است، لکن زانی بر بدن خود گناه می‌ورزد. (اول قرنتیان ۶: ۱۵-۱۸)

رابطه‌ی جنسی تفریحی، امری متناقض است. رابطه‌ی جنسی فقط مربوط به ازدواج است. پولس رسول توضیح می‌دهد اگر کسی نتواند امیال جنسی خود را کنترل کند، راه چاره‌ی او «خوابیدن با دیگران» نیست بلکه ازدواج است (اول قرنتیان ۷: ۹). اگر پولس بر این باور بود که رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج امری مجاز است، این توصیه چندان منطقی به نظر نمی‌رسید. به همین دلیل نباید «محبوب مرا تاخودش نخواهد بیدار نکنید و برنیانگیزانید» (غزل‌ها ۲: ۷). منظور این است که زمانی هست که عشق باید بیدار شود. عبرانیان درباره‌ی هرزگی و بی‌بندوباری هشدار می‌دهد و بستر پاک ازدواج را پادزهر آن می‌داند. توجه داشته باشید فقط بستر ازدواج را «محترم» می‌داند (عبرانیان ۱۳: ۴). براساس این توصیف، روابط جنسی خارج از ازدواج (بستر) بستری آلوده است.

برای مسیحیان، رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج، یک انتخاب نیست. با این حال هنگامی که این اتفاق رخ داد، خدا قلب پشیمان را خار نمی‌شمارد (مزمور ۵۱: ۱۷) زیرا که ما نزد پدر، وکیل مدافعی داریم، خداوند عیسای مسیح که برای گناهان ما شفاعت می‌کند (اول یوحنا ۲: ۱-۲). بر او توکل کنید و دیگر گناه نکنید (یوحنا ۵: ۱۴؛ ۸: ۱۱).

کشیش **آرون ال. گریوت**، (AaronGarriott@) سردبیر مجله‌ی تبیل‌تاک و استاد کمکی در دانشگاه Reformation Bible College و یکی از رهبران کلیسای پرزبیتری (PCA) در آمریکا می‌باشد.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.